

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 254/03-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. decembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. P. P., bytom Ž., zastúpeného komerčným právnikom JUDr. I. M., Ž., vo veci porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 48 ods. 1, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a 3 a čl. 22 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 8 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 2 ods. 7 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. P. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 23. mája 2003 doručené podanie JUDr. P. P. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom Ž., zastúpeného komerčným právnikom JUDr. I. M., Ž., označené ako „návrh v zmysle čl. 130 ods. 1 písm. f) Ústavy SR na začatie konania v zmysle čl. 127 Ústavy SR“.

Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ ním napáda označené uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. apríla 1999, ktorým bol udelený súhlas „k použitiu informačno-technických prostriedkov súvisiacich s odpočúvaním telefónnej stanice (staníc) používanej sťažovateľom“. Vzhľadom na skutočnosť, že podľa sťažovateľa ale nedošlo k splneniu zákonných podmienok použitia týchto prostriedkov, predstavuje označené uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici porušenie jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 48 ods. 1, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a 3 a čl. 22 ods. 2 ústavy, čl. 8 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 2 ods. 7 Protokolu č. 7 k dohovoru.

V dôsledku toho sťažovateľ požiadal, aby ústavný súd označené uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil, prikázal mu vo veci znovu konať a takisto vyplatiť požadované finančné zadost'účinenie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým

zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Na overenie dôvodnosti tvrdení sťažovateľa obsiahnutých v jeho sťažnosti (a pre potreby jej predbežného prerokovania) ústavný súd nariadil na 9. december 2003 informatívny výsluch predsedu Krajského súdu v Banskej Bystrici, v ktorom sa zameral predovšetkým na zistenie, ktorý štátny orgán a na základe akého zákonného ustanovenia požiadal o udelenie súhlasu na použitie informačno-technických prostriedkov a na aké dlhé obdobie bol tento súhlas udelený. Z jeho záverov potom vyplynulo, že o udelenie súhlasu na použitie informačno-technických prostriedkov požiadal Krajský súd v Banskej Bystrici orgán na to zákonom zmocnený a s poukazom na zákonné dôvody (§ 36 a § 37 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov), že doba udelenia súhlasu na ich použitie takisto neprekročila zákonom stanovené lehoty.

Keďže sťažovateľ namietal porušenie svojich základných práv a slobôd podľa ústavy alebo medzinárodnej zmluvy v dôsledku nezákonného postupu Krajského súdu v Banskej Bystrici pri udelení súhlasu na použitie informačno-technických prostriedkov a keďže závery z informatívneho výsluchu predsedu Krajského súdu v Banskej Bystrici možnosť jeho nezákonného postupu nesignalizovali, bolo potrebné jeho sťažnosť odmietnuť už po jej predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2003